

Intervju med Kerstin Lindahl, intervjuperson nr 17

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:59:46

Datum: 2018-05-31

Intervjuare: Rolf Sossna

Plats: I Kerstins lägenhet i Masthugget

Tid: 13.00 – 14.00

Intervju med Kerstin Lindahl

Bandningen börjar

Intervjuare 1 [00:00:02]: Då så, då provar vi. Säg någonting. Säg något.

Talare 1 [00:00:07]: Ska jag säga något?

Intervjuare 1 [00:00:09]: Ja, ja men det låter jättebra.

Talare 1 [00:00:10]: Då har jag sagt något.

Intervjuare 1 [00:00:11]: Ja. Då kör vi. Vi börjar med, lite formellt, vad heter du?

Talare 1 [00:00:15]: Jag heter Kerstin Ulrika Lindahl.

Intervjuare 1 [00:00:20]: Och var bor du?

Talare 1 [00:00:21]: Jag bor på Fyrmästaregången 18... 413 18 Göteborg. Masthugget.

Intervjuare 1 [00:00:27]: Ja, vid Masthugget, ja. Hur gammal är du?

Talare 1 [00:00:30]: Jag fyller 92 år den 17nde Augusti i år.

Intervjuare 1 [00:00:35]: Var är du född?

Talare 1 [00:00:40]: Jag är föddes den 17nde Augusti '26. 1926.

Intervjuare 1 [00:00:43]: Men var?

Talare 1 [00:00:44]: Alltså var? Jo, Jag är född i Örebro.

Intervjuare 1 [00:00:48]: Och... jag frågar vad du arbetar med, jag förmodar att du är pensionär.

Talare 1 [00:00:51]: Jag är pensionär sedan ett tag, ja.

Intervjuare 1 [00:00:56]: När flyttade du till Göteborg, sade du?

Talare 1 [00:00:59]: Jag kom till Göteborg '59.

Intervjuare 1 [00:01:02]: Varför då?

Talare 1 [00:01:03]: Jo, för att då hade jag jobbat som platsrepresentant i Jugoslavien.

Intervjuare 1 [00:01:07]: ...Som?

Talare 1 [00:01:08]: Som platsrepresentant till en resebyrå i Jugoslavien.

Intervjuare 1[00:01:10]: Platsrepresentant. Jaha.

Talare 1 [00:01:12]: Det var i Jugoslavien. De startade nämligen resor dit och jag var där och... Det var den första resan och det var väldigt intressant. Det var precis samtidigt som den här, den här boxaren, den här, i Göteborg, vann...

Intervjuare 1 [00:01:22]: Ingo Ingemar... Johansson.

Talare 1[00:01:25]: Ja, han vann världsrekordet. För vi var där då.

Intervjuare 1 [00:01:27]: Jaha.

Talare 1 [00:01:28]: Det var stort jubel. Ja, så att... Och där träffade jag en man. Han bodde i Göteborg så jag hälsade på honom på hemvägen och så stannade jag. Har bott där...

Intervjuare 1 [00:01:39]: Och sedan blev du kvar.

Talare 1 [00:01:40]: Va?

Intervjuare 1 [00:01:40]: Och sedan blev du kvar.

Talare 1 [00:00:02]: Ja. Och sedan flyttade vi några år ner till Malmö men vi var tillbaka '63. och då hade vi tvillingpojkar med oss. Och jag...

Intervjuare 1 [00:01:52]: Jaha. Och sedan har ni bott kvar, sedan dess?

Talare 1 [00:01:55]: Ja, så hade jag en son innan.

Intervjuare 1 [00:01:57]: Jaha.

Talare 1[00:01:58]: Så vi hade tre pojkar.

Intervjuare 1[00:01:59]: Okej. Var... Var bodde du i Göteborg då?

Talare 1[00:02:02]: Ja, först när jag kom till Göteborg så bodde jag på Kvarngärdesgatan för det var min svärfars lägenhet, va...

Intervjuare 1[00:02:08]: Var ligger det?

Talare 1[00:02:10]: Det ligger i Bö.

Intervjuare 1[00:02:11]: Ja.

Talare 1[00:02:13]: I Örgryte.

Intervjuare 1[00:02:14]: Ja, ja.

Talare 1[00:02:15]: Och sedan när vi kom tillbaka så... Bytte vi vår lägenhet i... Malmö, till ett litet radhus på Högsbohöjd. Och det var jätte... Det passade oss utmärkt med våra pojkar. Det var mycket trivsamt och bra. Och sedan så därifrån, så... fick min man för sig att han skulle köpa ett hus och så gjorde han det. I Ekeback. Ovanför... Vad heter det... Ja, högt där uppe. Kungs-

Intervjuare 1[00:02:49]: Ja, Kungs... Nej, Ekeback, det är ju där... där bortåt, vad heter det... Klippan...

Talare 1[00:02:54]: Nej, Ekeback är... Nej... Det står stilla i huvudet.

Intervjuare 1[00:03:00]: Nya Varvet och det.

Talare 1[00:03:02]: Nej, inte så långt. Nej då. När man åker upp till... Vad heter det... Det är nära Tolvskillingsgatan, det är villaområde ner backen mot... Kungssten.

Intervjuare 1[00:03:19]: Ja, men Nya Varvet ligger nerför backen där...

Talare 1[00:03:22]: Nya Varvet ligger en bra bit utåt.

Intervjuare 1[00:03:24]: Ja...

Talare 1[00:03:27]: För detta är... Man kunde åka buss uppför Marklandsgatan upp till...

Intervjuare 1[00:03:31]: Ja. Är det där hon, Marianne Fredrikson skriver om Simon och ekarna?

Talare 1[00:03:39]: Nej.

Intervjuare 1[00:03:40]: Är det inte det?

Talare 1[00:03:41]: Det kan jag inte tänka mig.

Intervjuare 1[00:03:41]: Det var en kal klippa när folk kom dit...

Talare 1[00:03:46]: Men det här var ingen kal klippa. Men du vet väl, vad heter det...

Högsbohöjd. Det är Högsbohöjd, alltså. Och så, där berget sluttar så fortsätter det ju, det är där det heter Ekeback, va. Och så sluttar det ner mot Kungsten och efter det kommer begravningsplatsen, och... Grimmered.

Intervjuare 1[00:04:06]: Ja, och det är gamla fiskarhus, egentligen, gamla trähus.

Talare 1[00:04:10]: Ja, det är gamla trähus. Men fiskehus, det är det inte, utan det är 20-tals villor i stor sett, va. Det fanns två lägenheter i varje hus och så där, vet du.

Intervjuare 1[00:04:21]: Det är väldigt fint där.

Talare 1[00:04:22]: Ja, och dit flyttade vi till något som hette Lilla Montörsgatan, en jättebrant backe.

Intervjuare 1[00:04:29]: Ja, jag vet. Men ni hade fin utsikt.

Talare 1[00:04:31]: Ja. Vi hade ju... Vi såg... Vinga.

Intervjuare 1[00:04:35]: Ja, jag tänkte just säga det. Jag känner några som flytta dit och de ser Vinga, de bor högst upp men de ser faktiskt Vinga, det är helt fantastiskt.

Talare 1[00:04:42]: Där bodde vi, tills vi fick för oss att skiljas.

Intervjuare 1[00:04:46]: Jaha.

Talare 1[00:04:48]: Och då köpte vi varsin lägenhet. Jag i Tynnered, på Turkosgatan...

Intervjuare 1[00:04:52]: Jaha.

Talare 1[00:04:53]: Och så fixade vi till en lägenhet åt min man på Fiolgatan.

Intervjuare 1[00:04:58]: Så du bodde i Tynnered, då-

Talare 1[00:05:00]: Ja, och så... Skolan låg mittemellan. Det var väldigt bra för pojkarna. Vi skiljdes som vänner, vi fortsatte som förut. Det bara det att vi hade skild ekonomi.

Intervjuare 1[00:05:13]: Ja, okej. Och inte bodde tillsammans, bara.

Talare 1[00:05:17]: Ja, just det. Men det var som det var, det hade hållits.

Intervjuare 1[00:05:19]: Så då bodde du ensam i Tynnered.

Talare 1[00:05:21]: Ja, ja, med tre pojkar.

Intervjuare 1[00:05:23]: Ja, med tre pojkar.

Talare 1[00:05:24]: De var lika mycket hos... med sin pappa, då.

Intervjuare 1[00:05:27]: Ja, just det. Var ju praktiskt att ni bodde nära, då.

Talare 1[00:05:31]: Ja, det ju var avsikten.

Intervjuare 1[00:05:34]: Varför... Eller, du hade inga planer att flytta ifrån Göteborg, utan du liksom...

Talare 1[00:05:39]: Nej, aldrig.

Intervjuare 1[00:05:40]: Nej.

Talare 1[00:05:47]: Nej, jag... Jag går och dricka lite vatten.

Talare 1[00:06:10]: Vill du också ha vatten?

Intervjuare 1[00:06:13]: Nej, det är bra, tack.

Talare 1[00:06:15]: Då ska jag bara ta mitt... Vatten...

Intervjuare 1[00:06:17]: Ja.

Talare 1[00:06:35]: Det är därför jag hellre skriver än pratar.

Intervjuare 1[00:06:46]: Men så du trivdes bra i Göteborg, och du hade inga planer på att flytta...

Talare 1[00:06:49]: Nej, därför att... I slutet av 30-talet, 40-talet, så var jag med min familj i Träslövsläge, med min familj.

Intervjuare 1[00:06:57]: Jaha.

Talare 1[00:07:58]: Ett par veckor, varje sommar.

Intervjuare 1[00:06:59]: Nere vid Halland.

Talare 1[00:07:00]: Ja. Då bestämde jag mig för att.... När jag blir stor, då ska jag bo vid havet.

Intervjuare 1[00:07:03]: Jaha.

Talare 1[00:07:04]: På västkusten. Helst Göteborg. För där bytte vi tåg. Det var en dagsresa då, vet du.

Intervjuare 1[00:07:16]: Ja, jag är också född i inlandet och havet är ju väldigt viktigt. Jag har bott större delen av livet också.... Havet har ju blivit jätteviktigt.

Talare 1[00:07:23]: Ja, jag vill också gärna att det ska vara platt, att man kan se långt. Det är slätten, Närkeslätten...

Intervjuare 1[00:07:31]: Ja. Men... Och sedan då, bodde du kvar i Tynnered tills...

Talare 1[00:07:41]: Tills pojkarna flyttade hemifrån.

Intervjuare 1[00:07:43]: Ja.

Talare 1[00:07:44]: Tills Peter, min äldsta son, han... flyttade ut då han var 20, och tvillingarna flyttade ut efter att dom gjort lumpen. Och så bytte jag lägenhet med min äldsta son.

Intervjuare 1[00:07:59]: Jaha.

Talare 1[00:08:00]: Så han... Jag hade köpt en liten lägenhet åt honom. För han skulle gifta sig, så... Bodde jag kvar där ett tag.

Intervjuare 1[00:08:09]: Var låg den då?

Talare 1[00:08:10]: Den låg alldeles... I huset bredvid.

Intervjuare 1[00:08:13]: I Tynnered också?

Talare 1[00:08:14]: Ja.

Intervjuare 1[00:08:14]: Jaha.

Talare 1[00:08:15]: Och sedan fick jag nys på en lägenhet i huset som låg bredvid min man. Så då flyttade jag dit. Vi kunde se varandra, ha ljussignaler och så. Och så var det så väldigt bra för han kom alltid sent, så jag kunde titta... när vi bestämde att vi skulle göra något så kunde jag se ner när han kom. Nej, så det är...

Intervjuare 1[00:08:37]: Så du har hållit dig i de västra delarna i Göteborg, hela tiden?

Talare 1 [00:08:38]: Ja, absolut. Och sen därifrån så... har jag varit verksam vid Kvinnofolkhögskolan. Och en vinter så höll jag på så mycket med... teater och det var så mycket snö och så besvärligt att ta sig fram till... Och då fick jag se den här lägenheten och då flyttade jag hit.

Intervjuare 1[00:08:59]: Jaha. För den låg här vid Masthugget förut.

Talare 1[00:09:02]: Vilken då?

Intervjuare 1[00:09:03]: Kvinnofolkhögskolan.

Talare 1[00:09:04]: Kvinnofolkhögskolan låg i Nordostpassagen.

Intervjuare 1[00:09:07]: Ja, den låg i Nordostpassagen.

Talare 1[00:09:08]: Och nu ligger den vid Masthuggstorget.

Intervjuare 1[00:09:15]: Ja, just det. Vid Första långgatan. Nära, då.

Talare 1[00:09:16]: Och tvillingarna flyttade också hit, de bodde där nere.

Intervjuare 1[00:09:21]: Jaha. Då har du dem runt omkring dig.

Talare 1[00:09:22]: Så jag har haft fem barnbarn som har vuxit upp i det här området.

Intervjuare 1[00:09:27]: Jaha. Men var du med och starta vid Kvinnohögskolan, folkhögskolan...

Talare 1[00:09:31]: Med och starta... Jag har ju varit med från början.... Det var ju lärarna som tog initiativ till det här och Lilian Hultin och flera stycken... och där var jag som var involverad och hjälpte till... Och Anna Moffet-Spaak... Det var många som var med. Men jag var med från början.

Intervjuare 1[00:09:50]: Vad gjorde du?

Talare 1[00:09:52]: Jag... Vi hade... Det var inte Kvinnofolkshögskolan från början. Det var.... Vi hade.... byggkurser, nere på apoteket, gamla apoteket i Gamlestan.

Intervjuare 1[00:10:05]: I Kvinnohuset? Nej?

Talare 1[00:10:07]: Ja, det blev det sedan.

Intervjuare 1[00:10:08]: Ja.

Talare 1[00:10:09]: Och där så blev det byggkurser. Och jag och en... god vän som heter Bobo, vi hade kurser i... för arbetslösa kvinnor ett tag, och vi hade möten där. Och jag var med. Jag har varit med och så.

Intervjuare 1[00:10:25]: Men kunde du... kunde du bygga , om...

Talare 1[00:10:28]: Nej, jag hade med det att göra.

Intervjuare 1[00:10:30]: Nehej.

Talare 1[00:10:31]: Vi hade andra kurser, det fanns andra kurser också, och så. Och i samma hus så fanns det också en kvinnojour.

Intervjuare 1[00:10:42]: Ja, jag kommer ihåg den.

Talare 1[00:10:45]: Och sedan när Kvinnofolkhögskolan etablerades så kom jag med i styrelsen.

Intervjuare 1[00:10:47]: Ja, okej.

Talare 1[00:10:49]: Så jag var med där.

Intervjuare 1[00:10:51]: Men då hade man... man hade hela huset då när det kvinnohögskola?

Talare 1[00:10:54]: Ja, det hade man. Inte övervåningen. Högst upp, där var kvinnojouren, tror jag. Men annars så hade man... man byggde... och där hade ju, man kunde... Kvinn Grupp 8 hade sina möten där, och det blev... Kvinnorörelsen förflyttades liksom till Gamlestan. För jag hade grupper också på mitt jobb och vi träffades där också, och deltog i auktioner och så där, demonstrationer och...

Intervjuare 1[00:11:23]: Vad jobbade du med?

Talare 1[00:11:24]: Jag... Jag jobbade på Energiverket.

Intervjuare 1[00:11:28]: Jaha.

Talare 1[00:11:29]: Det var ju så här att efter studenten gav jag mig ut i världen för att vi hade varit instängda på grund av kriget. Så jag snurrade runt och jobbade lite här och där och så. Och så läste jag lite i Stockholm, bodde egentligen där. Och så läste jag religionshistoria, det tyckte jag var roligt. Men sedan när jag kom hit måste jag hitta ett jobb, va. Man skulle ha dagis för pojkar och allt möjligt sånt där. Så då fick jag se en kurs för kartritning.

Intervjuare 1[00:12:00]: Jaha.

Talare 1[00:12:01]: Och då testade de mig och då fick jag jag börja... fick jag en förfrågan från Energiverket. Så började jag där.

Intervjuare 1[00:12:06]: Som?

Talare 1[00:12:07]: Karritare.

Intervjuare 1[00:12:08]: Som karritare.

Talare 1[00:12:09]: Ja, jag måste komma in i något sammanhang.

Intervjuare 1[00:12:12]: Ja, vad gjorde du då?

Talare 1[00:12:14]: Jag ritade kartor först. Men sedan så engagerade jag mig fackligt så att jag blev... jag håll på med fackliga studier och allting. Och sedan så.... gick jag en handläggarkurs då, så gjorde jag lite utredningar för TCO och lite för SKTF och... Så satte jag

igång en kvinnogrupp på Energiverken tillsammans med en trevlig människa som var... någon chefssekreterare som heter Margareta Venzer. Alltså jag tror att hon var Fredrika Bremer. För jag var ju lite mer så där... lite så där odeciderad, bohemisk vänster så att... Det var ju väldigt bra, då, med balans. Så att vi skrev upp en kallelse.

Intervjuare 1[00:13:04]: Jaha.

Talare 1[00:13:05]: Till kvinnor. Till de som var intresserade av att diskutera lönefrågor och vårt dåliga... Jag har flygbladen här, du kan få se sen. Så vi samlade ihop en grupp. Ja, och det kom rätt många kvinnor och jag hade bjudit in en god vän från Grupp 8 som heter Inger Holmqvist. Som tyvärr fick ont i halsen men kom i alla fall. Och det har jag... är jag evigt tacksam för, för att hon fick väldigt fin respons och det bildades på studs en stor kvinnogrupp på Energiverket.

Intervjuare 1[00:13:41]: Jaha.

Talare 1[00:13:42]: Och då gick jag... Det fanns en väldigt bra direktör på Energiverket då som hette Örnheim. Som... gick att prata med. En förständig karl. Och trevlig. Vi gick över till honom så att vi hade bildat den här kvinnogruppen här, han sa 'Ja det är nog så himla bra, att tjejerna behöver ju trivas' och så. Vi behöver träffas, vi behövde lite kurser, ja, det tyckte han var bra. Och så, så sade vi, 'Vi skulle vilja göra en utställning... Om förhållandena här på Energiverket', om man... Ja, lönemässigt och vad för folk.... och könsmässigt... Och då fick vi tillgång till kartarkivet, det här, kartoteket... Och så fick vi lov att vara där på söndag. Så vi var ett gäng där då, ur den kvinnogruppen. Så vi gjorde en utställning som vi tapetserade hela lunchrummet med.

Intervjuare 1[00:14:48]: Jaha.

Talare 1[00:14:49]: Det var korstabellering, då... Ålder, kön, utbildning, lönegrad.

Intervjuare 1[00:14:55]: Ja. Med statistik, då.

Talare 1[00:14:58]: Va?

Intervjuare 1[00:15:00]: Med statistik?

Talare 1[00:15:01]: Med statistik och sedan bilder. Och sedan hade vi fått... från TCO hade vi fått en utredning om hur mycket männen deltar... deltog i det reproduktiva arbetet, som det hette. Och det var ju väldigt lite, då. Och det var det som retade folk mest. Männen, alltså. För det hade vi ju hittat på själva trodde dom, det var...

Intervjuare 1[00:15:18]: När var detta?

Talare 1[00:15:20]: Ja, du.

Intervjuare 1[00:15:22]: Tidigt 60-tal?

Talare 1[00:15:23]: Du vet att... Livet började ju i slutet av 60-talet. Det här var nog i början av 70-talet.

Intervjuare 1[00:15:28]: I början av 70-talet, ja.

Talare 1[00:15:28]: '72. Skulle jag tro.

Intervjuare 1[00:15:32]: Vad blev det för reaktioner på detta, då?

Talare 1[00:15:34]: Nå, det blev... bra reaktioner.

Intervjuare 1[00:15:35]: Ja.

Talare 1[00:15:36]: Vi fick en jättestor grupp, och vi hade... Jag gick till facket och sade att, det var nämligen så att då hade man bildat fackklubb här, va. Och då gick jag till ordföranden för klubben och sade att 'Nu är det så här förstår du, att vi har bildat en tjejklubb, en förening, för att ta vara våra intressen och så där. Och lära oss fackligt. För ni vill ju att vi ska... ni vill ju att vi ska delta fackligt och ni klagar ju på att vi är så dåliga på att delta facklig, och så där. Och nu tänkte jag att vi skulle börja studera fackliga frågor. Och 'Ja...' sa han. Och jag sade att 'Om du inte går med på det så gör vi ju det faktiskt ändå.' Och.. 'Ja, hon sa att de gör det i alla fall, så jag var tvungen att gå med', sa han.

Intervjuare 1[00:16:26]: Ja, okej.

Talare 1[00:16:28]: Det var med deras goda minne, så att.

Intervjuare 1[00:16:30]: Jaha.

Talare 1[00:16:31]: För att vi hade fackliga kurser... för... både... och förhandlingar, allt möjligt sådant där. Och så naturligtvis, det som kallas för kvinnohistoria, det heter det egentligen inte...

Intervjuare 1[00:16:45]: Ja, just det.

Talare 1[00:16:47]: Gender, heter det. Genderbender, vet du. Gender. Könroller och...

Intervjuare 1[00:16:52]: Fast kvinnohistoria... Jag läste faktiskt det en gång på universitetet... med... Kyle... Gunhild Kyle.

Talare 1[00:16:59]: Det har jag med. Läste du uppå på Karl Johansgatan?

Intervjuare 1[00:17:03]: Nej... Det var mera ner vid stan, någonstans. På universitetet...

Talare 1[00:17:08]: Jaha. För jag läste på Sociologen... läste jag könsfrågor... jag läste sociologi nämligen...

Intervjuare 1[00:17:15]: Men då låg det i Majorna, va? Det flyttade ju sedan.

Talare 1[00:17:19]: Jag var doktorand ett tag på Sociologen med det tyckte... Det var inte min... grej, va.

Intervjuare 1[00:17:24]: När var detta?

Talare 1: Det måste ha varit på 70-talet också. Det var... Nej, jag tyckte det var... Jag ville var med och skapa, och så.

Intervjuare 1[00:17:36]: Ja, för kvinnohistorian var ganska ny. Min fru hade faktiskt läst den något år tidigare och då var det... en kortkurs, bara. Kvällskurs, så där. Fem eller tio poäng.

Talare 1[00:17:47]: Ja, Gunhild Kyle, förstår du, hon var ju också med och... i kvinnofolkhögskolans stift... För det blev en stiftelsestyrelse.

Intervjuare 1[00:17:57]: Ja.

Talare 1[00:17:58]: Så henne har jag varit inne i stiftelsestyrelsen med. Hon är ju en väldigt... väldigt sympatisk människa.

Intervjuare 1[00:18:05]: Det kretsade kring det här med kvinnogrupper, och...

Talare 1[00:18:08]: Ja, just det.

Intervjuare 1[00:18:09]: ...facket, och...

Talare 1[00:18:10]: Du vet att grupp... Vi startade ju Grupp 8.

Intervjuare 1[00:18:12]: Ja.

Talare 1[00:18:13]: I början av 70-talet.

Intervjuare 1[00:18:15]: Ja.

Talare 1[00:18:16]: För att... Att det hade... Allting sker så samtidigt.

Intervjuare 1[00:18:20]: Ja.

Talare 1[00:18:21]: Att...

Intervjuare 1[00:18:22]: Det var mycket som hände då.

Talare 1[00:18:25]: Ja, just det. För att jag hade åkt upp till Stockholm för att... Jag hade läst någonstans att de skulle vara ett möte, utav kvinnor, i Stockholm, och det... lät spännande, så jag åkte dit. Och då var det också män med, från Holland. I en grupp som heter Dolle Mina.... Tokiga Mina... Det var efter nån kvinna. Och då blev det förskräcklig diskussion om männen skulle få vara med. Så de enades om att det skulle vara olika våningar och så fick

man gå dit man ville. Men, i alla fall, det var inspirerande. Så då åkte jag hem och startade en liten grupp. Och det var vänner till mig så det var inte... Det var några från jobbet men det var... sjuksköterskor och dom som... vårdpersonal... Det var en sju åtta stycken.

Intervjuare 1[00:19:18]: Var det på den tiden så att alla som arbetade med kvinnofrågor så att säga, dom höll ihop? Innan man började splittra upp sig i olika politiska undergrupper, och...

Talare 1[00:19:26]: Nej, det tror jag inte alls.

Intervjuare 1[00:19:27]: Eller var det...

Talare 1[00:19:29]: Nej... Det tänkte jag inte överhuvudtaget...

Intervjuare 1[00:19:30]: Nej.

Talare 1[00:19:32]: Vi pratade inte i de termerna. Nej, men, sedan Grupp 8 sen hade ju socialistiska förtecken.

Intervjuare 1[00:19:39]: Ja.

Talare 1[00:19:41]: Men...

Intervjuare 1[00:19:42]: För det hade väl inte Fredrika Bremer-förbundet, var väl mer borgerligt?

Talare 1[00:19:47]: Ja, men de fanns ju innan... alltså vi kom ju bara till.

Intervjuare 1[00:19:49]: Hur var förhållandet mellan de här grupperna?

Talare 1[00:19:51]: Det var jättebra, fanns inga problem.

Intervjuare 1[00:19:53]: Nähä.

Talare 1[00:19:55]: Och jag vet, vi jobbade också ihop med SKV. Och det var så roligt, därför att de var lite arga på oss först.

Intervjuare 1[00:19:59]: Ja.

Talare 1[00:20:00]: Och det fanns en väldigt duktig kvinna inom Vänsterpartiet som hette Kirsti Persson.

Intervjuare 1[00:20:04]: Jaha.

Talare 1[00:20:05]: Hon var också med i SKV, och så där. Och så sade jag till henne så där...

Intervjuare 1[00:20:11]: Svenska Kvinnors Vänsterförbund?

Talare 1[00:20:13]: Svenska... Ja, just det, ja. Och då frågade jag, 'Men varför är du så arg på oss?' 'Ja, det förstår du väl att jag blir arg, här kommer ni och gör det vi skulle ha gjort för länge sedan.' Då var hon... Hon var väldigt, hon var väldigt duktig. Hon satt i kommunfullmäktige länge, var väldigt duktig.

Intervjuare 1[00:20:31]: Men det var inga... ni hade inte heller några problem generationsmässigt, då? För ni tillhörde ju en yngre generation än de här, Fredrika Bremer, utan...

Talare 1[00:20:39]: Nej, nej. Fredrika Bremer... Herregud, de som startade det var ju döda sedan länge sedan.

Intervjuare 1[00:20:44]: Ja, jag menar det...

Talare 1[00:20:45]: Men ändå... Fredrika Bremer-förbundet var ju levande. De hade ju också yngre människor, det fanns det ju. I IKFF finns det ju också... Internationella...

Intervjuare 1[00:20:59]: Fred...

Talare 1[00:21:00]: Internationella förbund... Kvinnoförbund för Fred och Frihet.

Intervjuare 1[00:21:01]: Ja, just det.

Talare 1[00:21:02]: Jo.

Intervjuare 1[00:21:05]: Det är ju intressant, för ofta brukar det ju bli när det kommer nya riktningar inom en gruppering, så blir det motsättningar...

Talare 1[00:21:10]: Ja, men det här... Vi hade så mycket att göra att vi inte hade tid. Vi... Det kom ner en tjej som heter Ann Lidén från Stockholm, från en grupp... De hade startat en grupp som de kallade för Grupp 8 där uppe... Hon kom ner till Kåren och berättade om det, och då träffade jag Ingrid Holmqvist. Då hade hon en grupp i Haga med studenter.

Intervjuare 1[00:21:35]: Jaha.

Talare 1[00:21:36]: Och då slog vi oss ihop. Och så startade vi den här kvinnogruppen som blev Grupp 8 i Göteborg.

Intervjuare 1[00:21:42]: Var in... inblandade också i det här Nordiska fredsmarschen... '82, kanske? Det där stora norska fredsmötet här i Göteborg...

Talare 1[00:21:53]: Ja, som var här, då vi samlades nere på...

Intervjuare 1[00:21:58]: På Ullevi. Det kom folk från fyra håll...

Talare 1[00:22:00]: Ja, vi var ju med, naturligtvis.

Intervjuare 1[00:22:02]: Ja. Det var väl... IKFF... Var väl med där.

Talare 1[00:22:06]: Ja, det är klart att det var då. Och... Harriet Otterlind. Ja, det var många som.... de organiserade men vi gick. Man kan inte vara med om allt, va, så att...

Intervjuare 1[00:22:17]: Nej.

Talare 1[00:22:18]: Men vi var med.

Intervjuare 1:[00:22:19] Jag var med och spelade gatuteater nämligen, då. På en utav de här...

Talare 1[00:22:24]: Ja. Jag var med dem som startade ifrån... Linnéplatsen... Från Slottsskogen, där uppe.

Intervjuare 1[00:22:31]: Vi spelade... Vi finns med i den här boken, du vet, den här Norska fredsmötet.

Talare 1[00:22:37]: ja, just det. Ja, det var så... Nämen... Det var mycket som hände samtidigt så vi... Och då... Vi började då med att studera kvinnofrågan, till exempel hade vi en bok som hette.... Kvinnor... Nej, vänta... Frihet, jämlikhet och systerskap.

Intervjuare 1[00:23:00]: Ja, just det.

Talare 1[00:23:04]: Och så höll man ju på med medvetandehöjning.

Intervjuare 1[00:23:07]: Ja, just det.

Talare 1[00:23:02]: Det är väl det som kallas empowerment nuförtiden, kanske. Något sånt. Och det var väldigt intressant.

Intervjuare 1[00:23:14]: Ja, jätteviktigt.

Talare 1[00:23:15]: För det var väldigt intressant för att... Ska jag säga det... Den här gruppen som vi hade på Energiverken... Vi hade... placerat ut en tjej på varje avdelning, va.

Intervjuare 1[00:23:32]: Jaha.

Talare 1[00:23:33]: Så att vi... för information, då.

Intervjuare 1[00:23:34]: Jaha.

Talare 1[00:23:35]: Och '75 så bestämdes det att... Vi startade en jämställdhetsberedning.

Intervjuare 1[00:23:43]: En vad för något?

Talare 1[00:23:44]: En jämställdhetsberedning. Och då kom jag med i den.

Intervjuare 1[00:23:47]: Jaha.

Talare 1[00:23:49]: Gunilla Furst och Barbro Jansson, som var med. Ja. Och den utmynnade sedan i jämställdhetsrådet.

Intervjuare 1[00:23:56]: Jaha.

Talare 1[00:23:57]: Och där satt jag också. Och då skulle alla förvaltningar, alla avdelningar göra jämställdhetsplaner, i ett år, och sedan skulle man nästa år göra en ny jämställdhetsplan och visa hur mycket man gjort av den gamla, och så där. Och sedan blev jag ansvarig för det på Energiverken.

Intervjuare 1[00:24:12]: Jaha.

Talare 1[00:24:14]: Men jag hade ju en tjej på varje avdelning. Så vi fick ju väldigt fina planer. De var ju skolade.

Intervjuare 1[00:24:20]: Men bytte du arbetsuppgifter då? Vad jobbade du... Vad hände med ditt arbete?

Talare 1[00:24:24]: Nej, jag hade ju full sjå med detta.

Intervjuare 1[00:24:26]: Jaha.

Talare 1[00:24:27]: Nej, jag blev ju... kom ju över på personalsidan... dom flyttade över mig till personal.

Intervjuare 1[00:24:34]: Och var du kvar där då, tills du gick i pension?

Talare 1[00:24:35]: Jag var kvar där. Jag trivdes så jättebra.

Intervjuare 1[00:24:39]: Ja.

Talare 1[00:24:40]: Och det var så roligt, man kunde göra så mycket, va.

Intervjuare 1[00:24:42]: Och du jobbade inom personalområdet hela tiden, då?

Talare 1[00:24:45]: Ja, jag höll på med det här tills jag slutade.

Intervjuare 1[00:24:48]: Så det är väl... låter som har haft fullt upp och sedan det här.... engagemanget. Var du fortsatt fackligt engagerad också?

Talare 1[00:24:53]: Ja, det är klart. Och det var tillsammans med Jeanette Rigné... som sedan blev ordförande i SKTF, nämligen... Sedan inträffade detta, att... På gatukontoret, så finns det en tjej som heter Kerstin Kraft. Och hon hade.... hade bildat en liten grupp, också. Och

hon... ville gå utanför gränserna, vill ha en större grupp. Så vi träffades och så bildade vi en låglönegrupp.

Intervjuare 1[00:25:30]: Jaha.

Talare 1[00:25:31]: För alla lågavlönade, inom... i alla förvaltningar, vet du.

Intervjuare 1[00:25:35]: Inom kommunen?

Talare 1[00:25:36]: Kommunen. Inom facket, alltså. Då var facket mycket viktigt, det var facket. Så det vi gjorde, vi... Vi skrev ju motioner till våra kongresser, va. Om... dels till SKTF och dels TCO... Och de var bra daghem till alla barn, fria aborter... och... ja, lönefrågor, och allt möjligt. Jag har alla motionerna här.

Intervjuare 1[00:26:08]: Det låter också 70-tal.

Talare 1[00:26:11]: Ja, det är '70... Det var intensiva år, då.

Intervjuare 1[00:26:13]: Ja, det hände mycket då, ja.

Talare 1[00:26:16]: Så det var roligt. Samtidigt så startade vi ett bokcafé som hette Bröd och rosor, i Haga.

Intervjuare 1[00:26:23]: Ja, men det vet jag. Det kommer jag ihåg.

Talare 1[00:26:26]: Det var nämligen så här att... Det fanns en person i Göteborg på den tiden som heter Sven Danvik.

Intervjuare 1[00:26:32]: Just det, som hade Pustervik då... eller vad heter det...

Talare 1[00:26:33]: Ja, han var egentligen god vän till min man, då, men jag blev god vän med honom. Så när han startade...

Intervjuare 1[00:26:40]: Renströmska jazzklubben?

Talare 1[00:26:41]: Ja, just då. När han... Han hade... Han och hans bror Lars, som var rektor på Sannaskolan, va, de hade ett distributionsföretag i gamla Maltmästarbostället vid Klippan. Och så började han funderade på att han skulle börja med konstutställning. Och då var jag med. Så, han skulle ha det på nedre våningen. Så jag rollade hela nedre våningen.

Intervjuare 1[00:27:07]: Är det Renströmska vi pratar om nu?

Talare 1[00:27:09]: Nej, inte Renström. Det kommer senare.

Intervjuare 1[00:27:11]: Det kommer senare.

Talare 1[00:27:12]: Nej, det här är först... Det här är Maltmästarbostället, i Klippan. Mitt

emot kyrkan. Det vita kapellet.

Intervjuare 1[00:27:24]: Ja, men jag funderade bara på vilket hus det är, men det är...

Talare 1[00:27:27]: Men det finns kvar där. Det ligger där. Trähus. Grått trähus. Med trädgård.

Intervjuare 1[00:27:31]: Ja, ja, okej.

Talare 1[00:27:32]: Där hade han getter och kalkoner och allt möjligt. Och så gick färjan därifrån över till...

Intervjuare 1[00:27:41]: Ja, just det. Men det gör den väl fortfarande, va?

Talare 1[00:27:42]: Nej. Inte från Klippan. Den gick från Klippan till Färjenäs. Där går ingen färja...

Intervjuare 1[00:27:48]: Ja, det var inte Färjenäs, den går över till andra sidan älven...

Talare 1[00:27:55]: Ja. Då bodde vi nämligen högst upp på Ekeback och då vandrade mina tvillingpojkar tillsammans med en annan liten gosse ner dit, och så skickade de över Staffan, så han åkte färjan över och tillbaka och så kom de med och talade om att Staffan hade varit utomlands.

Intervjuare 1: Han hade varit på Hisingen!

Talare 1: Nej men, jo så att... Jag jobbade med honom då, hängde och sålde och så där.

Intervjuare 1[00:28:19]: Jaha. Men var han också inblandad i Bröd och rosor?

Talare 1[00:28:24]: Ja, det var så här nämligen att han hade café som heter Röda Haren. Ett veg... Ett vegetariskt café på Haga Nygata. Jag kommer inte ihåg numret,

Intervjuare 1[00:28:35]: Nej.

Talare 1[00:28:36]: Och så skulle han åka till Amerika.

Intervjuare 1[00:28:38]: Jaha.

Talare 1[00:28:39]: Och han brukade låna pengar av mig när han behövde. Och han var väldigt bra, jag fick alltid tillbaka, så det var inga problem. Men sedan så... Så skulle han åka och då sa jag 'Vad ska du göra med det här?' Det här... 'Kan jag inte få kontrakt på det här?' 'Ja, om jag får pengar... Ja, jag vill ha så och så mycket...' Det var inte så mycket. Det här är ju preskriberat, det är det.... Så jag mer eller mindre köpte kontraktet av honom. Och så öppnade vi Bröd och rosor där.

Intervjuare 1[00:29:08]: Jaha. Så det var du som hade kontrakt på det.

Talare 1[00:29:12]: Ja, ja, fast det lämnade jag över.

Intervjuare 1[00:29:14]: Ja, i sann socialistisk anda.

Talare 1[00:29:15]: Ja, men jag ville ju inte ha något kontrakt.

Intervjuare 1[00:29:17]: Jag bodde inne på den gården.

Talare 1[00:29:19]: Menar du det... Du, har du sett den här, då? Titta. Här.

Intervjuare 1[00:30:15]: Men den, den... Men vart tog den, vad hände med den sedan då?

Talare 1[00:30:17]: Ja, det var så här att, sedan upptäckte ju andra bokhandlare att de också skulle ta in sådan litteratur. Då gjorde de det och så var det ju jobbigt att ha... Och då tog vi och flyttade ner alltihopa till... Apotek... Till kvinnohuset. För det här, det var, det var likadant i Stockholm, man fick igång. För det fanns ju... de tog ju inte in sådan litteratur.

Intervjuare 1[00:30:43]: Nej, precis. Men Näckrosen låg ju också där.

Talare 1[00:30:47]: Ja, just det.

Intervjuare 1[00:30:48]: Men den flyttade ju till Vasastan och det är fortfarande där den är. Så det var mycket alternativ som sattes igång och en del överlevde ju.

Talare 1[00:30:59]: Ja, men ser du... Allt överlever, ju. Det är bara det... I en annan form, va. De farligaste som finns är när något institutionaliseras.

Intervjuare 1[00:31:07]: Ja. Man säger att det som inte syns finns inte.

Talare 1[00:31:11]: Va?

Intervjuare 1[00:31:12]: Man säger att det som inte syns finns inte.

Talare 1[00:31:14]: Ja, men det mesta syns inte.

Intervjuare 1[00:31:17]: Nej... Men det finns ändå.

Talare 1[00:31:18]: Det mesta som finns syns inte. Fråga mig.

Intervjuare 1[00:31:22]: Ja, men det händer ju mycket. Hur ser du på det nu i dessa delvis hårda tider... Det verkar som om det ändå finns en massa... som händer under ytan, och liksom inte...

Talare 1[00:31:35]: Ja, just det. Titta på det här med #metoo, så exploderade det.

Intervjuare 1[00:31:38]: Ja, precis.

Talare 1[00:31:39]: Det var för några år sedan, så 'kvinnorörelsen, det är ju ingenting'. Rätt vad det är, sa jag, det finns här. För det finns... Finns ett... Det finns... Finns en otrivsel.

Intervjuare 1[00:31:53]: Det finns uppdämt.

Talare 1[00:31:54]: Det är uppdämt, ja, för jag har ju inte sett... Och... Det är... Jag brukar kalla det för patriarkatet.

Intervjuare 1[00:32:02]: Ja, just det.

Talare 1[00:32:03]: Man får kalla det för nåt.... Och killar lider ju lika mycket av det som kvinnor, va.

Intervjuare 1[00:32:09]: Ja, ja herregud.

Talare 1[00:32:10]: Så att, det... Det kommer att hända något. Tjoff, så hände detta.

Intervjuare 1[00:32:17]: Men vad tänker du om Göteborg som stad? Man pratar om att Göteborg är väldigt segregerat?

Talare 1[00:32:21]: Ja, det är tråkigt.

Intervjuare 1[00:32:23]: Ja.

Talare 1[00:32:25]: Men jag orkar inte ändra på det nu.

Intervjuare 1[00:32:29]: Men jag undrar om det inte hänger ihop, på något vis, alltihop.

Talare 1[00:32:32]: Ja, det hänger... Det hänger naturligtvis ihop med... att folk... immigrationen. Det har ju alltid, du vet... Det är ju det när man inte tar hand om det ordentligt. Titta på hur det var i Amerika. Stadsdelar med italienare, stadsdelar med kineser, stadsdelar med polacker... Stadsdelar med dumma svenskar. För att inte tala om de svarta.

Intervjuare 1[00:32:56]: Ja, just det. Ja. Man pratar ju om The melting pot, men det blev ju snarare lite China och Harlem och...

Talare 1[00:33:04]: Ja... det är ju klart att det är svårt, va.

Intervjuare 1[00:32:08]: Ja, men det är inte så konstigt, för att om man kommer främmande till ett land och så har man landsmän som bor någonstans, då vill man ju flytta dit. Det är ju ganska självklart.

Talare 1[00:33:16]: Man får väl tror jag... tänka sig... Ja, det är så.... En av mina förfäder kom från Elsass-Lothringen.

Intervjuare 1 [00:33:29]: Från?

Talare 1[00:33:30]: Elsass-Lothringen. Kom till Taberg, Smålands Taberg... För att lära svenskarna kola. Det heter tolf... Något sånt. Och det var på 1500-talet en annan släkting till mig kom 1648 från Charleroi, i Belgien. Som var vallon och kom hit. Och de här två släktingarna de gifte ihop sig. På 1800-talet.

Intervjuare 1[00:33:55]: Jaha. I Sverige?

Talare 1[00:33:57]: Ja. De kom ju sedan upp till Brevensbruk och just... det var i Bergslagen, det var ju där som...

Intervjuare 1[00:34:03]: Ja, just det, just det.

Talare 1[00:34:04]: Och sedan, när gruvdriften inte lönade sig så blev... Mina förfäder de blev mjölnare och bönder, va. På pappas sida är det stor bondesläkt och på min mammas också. Svarthåriga är de. Halva min släkt är svarthårig, brunögd och brunhyad. Så jag blev så förvånad då när man började snackade om svartskallar, vadå? Halva Sverige är ju svartskallar, jag kan inte fatta.

Intervjuare 1[00:34:35]: Ja, men så är det ju. Ja, men jag tänker med det här med segregationen att det är ju också egentligen en klassfråga.

Talare 1[00:34:42]: Ja, det är ju klart det är en klassfråga. Och det är ju därför alla värnar om sitt... Du vet, det är lätt att vara generös så länge det gäller ens egen portmonnä, va.

Intervjuare 1[00:34:56]: Men man fattar ju att det är väldigt komplext där...

Talare 1[00:34:57]: Ja, det är väldigt...

Intervjuare 1[00:35:01]: Märker du något utav det? När vi talar om det här hårdare samhället? Känner du av det eller är det något mer som du läser om?

Talare 1[00:35:15]: Jag kan ju säga så här.... att jag ser ju det att mina söner, det, att allting... De ska gå så... De ska jobba så hårt, det ska gå så fort, det är så mycket som... Min äldsta son han gick i väggen, va.

Intervjuare 1[00:35:30]: Jaha.

Talare 1[00:35:31]: Och det var väl för höga krav, tror jag. För han hade ett yrke, ett jobb han skulle... miljoner grejer i huvudet och många trådar. Så att... Och det... Det är så.

Intervjuare 1[00:35:48]: Men hur trivs du här i Masthugget, i din stadsdel?

Talare 1[00:35:52]: Jag trivs jättebra.

Intervjuare 1[00:35:54]: Hur länge har du bott här? Sedan...?

Talare 1[00:35:58]: '63. Nej, nej, jag har bott här i 21 år.

Intervjuare 1[00:36:00]: 21 år, vad blir det då... '90... I slutet av 90-talet nån gång. Ja, ja.

Talare 1[00:36:09]: Och det är roligt för nu börjar det sila in lite invandrarbefolkning, med invandrarbakgrund.

Intervjuare 1[00:36:17]: Här? För det här är ju bara bostadsrätten?

Talare 1[00:36:19]: Ja, det är bostadsrätten. För nu har... Nu är det andra generationer, nu har de anpassat sig och fått jobb, och pengar, de bor...

Intervjuare 1[00:36:30]: Det är ju intressant att det sker, liksom, nerifrån.

Talare 1[00:36:33]: Men det är ju så det ska ske, ser du.

Intervjuare 1[00:36:35]: Ja, ja. Det är nog så. Jag vet inte, då jag kom till Göteborg så fick man inte sålt här, då var det hyresrätten, man hyrde ut.

Talare 1[00:36:40]: Ja, just det. Jag vet, jag vet. Jag har varit här då för... Det fanns ett tryckeri här nere.

Intervjuare 1[00:36:47]: Ja.

Talare 1[00:36:49]: Jag var med min man där och så hade han en tecknare där uppe i ett ruckel.

Intervjuare 1[00:36:53]: Ja.

Talare 1[00:36:54]: Så han... Vi var här uppe.

Intervjuare 1[00:36:56]: Jag vet det var en massa kollektiv också som fanns här också på den tiden, det var ganska...

Talare 1[00:37:00]: Ja, och här, i det här området fanns det ju kollektiv, överallt.

Intervjuare 1[00:37:04]: Ja, och sedan blev det bostads... eller det var ju tänkt att vara bostadsrätter, men...

Talare 1[00:37:09]: Det var ju riksbyggen från början. Men de fick ju inte det sålt, va.

Intervjuare 1[00:37:13]: Nej, precis.

Talare 1[00:37:15]: Och då hyrde de ut. Så... det håller fortfarande på. Men sen är det ju.... det är vårt eget, så att säga.

Intervjuare 1[00:37:25]: Men hur rör du dig i stan nu då? Vilka är dina områden? Känner du

dig trygg i hela stan eller finns det ställen du helst inte åker till, eller? Känner dig obekvämt?

Talare 1[00:37:36]: Nej.

Intervjuare 1[00:37:37]: Var känner du är hemma?

Talare 1[00:37:39]: Jag har en son som bor i Änggården och jag har en son som bor i Majorna, och jag har en son som bor i Björlanda. Och det är inga problem.

Intervjuare 1[00:37:46]: Nej.

Talare 1[00:37:48]: Och jag har en väninna som bor i... i Kornhall, på andra sidan älven där. Nej, men jag har inte... Nej, jag har rest så hemskt mycket, varit så mycket utomlands, rest på alla möten, och så där... Och rest ensam.

Intervjuare 1[00:38:05]: Ja.

Talare 1[00:38:08]: Så att... jag har blivit rånad i den här stan också, precis som...

Intervjuare 1[00:38:11]: I Göteborg?

Talare 1[00:38:12]: Ja. På Frölunda torg och på... i Brunnsparken.

Intervjuare 1[00:38:18]: I Brunnsparken?

Talare 1[00:38:19]: Av fem tjejer.

Intervjuare 1[00:38:20]: Oj. Fem tjejer?

Talare 1[00:38:22]: Ja.

Intervjuare 1[00:38:23]: Det är ju en lite tråkig jämlikhetsutveckling.

Talare 1[00:38:26]: Ja, men... Jag ska... Jag kan inte säga något mer om dem.

Intervjuare 1[00:38:30]: Nej, men...

Talare 1[00:38:33]: Men de kom runt omkring mig, och så 'Åh du ramlade' och sedan när de gått så var min plånbok borta.

Intervjuare 1[00:38:40]: När var detta?

Talare 1[00:38:42]: Ah, det kan vara... Anna Moffet levde då... Det kanske är... 10, 15 år sedan.

Intervjuare 1[00:38:52]: 10, 15 år sedan?

Talare 1[00:38:54]: Ja. Och så blev jag rånad när jag gick... när jag gick av bussen. Jag hade hämtat pengar, här nere. Det var när jag bodde där ute, då. Jag skulle in till Robert, då. Och det var ju varmt... Jag hade kappan uppknäppt men jag hade plånboken i... Då hade dom sett mig då jag hämtat pengar i bankomaten, så när jag skulle gå av, då trängde dom sig framför och jag höll på att ramla och jag var tvungen att göra så här... Och då snodde dom plånboken. Så det går lika bra här. Alltså jag brukar säga att jag har blivit rånad överallt, utom i Australien. För där har jag aldrig varit.

Intervjuare 1[00:39:36]: Du har råkat ut för detta på olika... Du har rest mycket, förstår jag?

Talare 1[00:39:38]: Ja.

Intervjuare 1[00:39:38]: Alltid?

Talare 1[00:39:39]: Ja. Jag brukar säga att jag är nomad, också.

Intervjuare 1[00:39:46]: För jag menar, jobba på resebyrå i Jugoslavien '59, det var ju tidigt.

Talare 1[00:39:50]: Ja, ja. Jag tog studenten '47. Och '48 stack jag till England och blev kokerska på ett litet slott i Cornwall. Jag var där ett år. För att lära mig engelska. Och det gjorde jag ju och det var jätteintressant.

Intervjuare 1[00:40:04]: Ja. Och sedan?

Talare 1[00:40:05]: Och sedan var jag i Stockholm, och så läste jag ju... Jag bodde ihop med en trevlig väninna, Ulla, som sedermera blev numismatiker.

Intervjuare 1[00:40:19]: Jaha.

Talare 1[00:40:21]: Vi går alltid... Och... Var var jag nu...

Intervjuare 1[00:40:26]: Ja, du hade flyttat tillbaka till Stockholm för du skulle läsa där.

Talare 1[00:40:29]: Ja, just det. Och så... Men så... blev jag med i Internationella arbetslag. Så jag var till exempel nere i Berlin, det var före muren.

Intervjuare 1[00:40:42]: Ja.

Talare 1[00:40:43]: Och bodde i Grunewald och... tillsammans med andra studenter från hela världen. Och vi... Polen hade ju annekterat Schlesi... Och de tyskar som fanns där, dom var ju fördrivna. Och de låg i läger utanför Berlin. Så att vi hade bussar och hämtade barn där.

Intervjuare 1[00:41:02]: Jaha.

Talare 1[00:41:03]: Och i Grunewald, det var ju en skog och en sjö, och där hade vi barnen på dagarna. Och så där. Det gjorde vi. Och så var jag i Belgien.

Intervjuare 1[00:41:12]: I Belgien?

Talare 1[00:41:13]: I Belgien. Och... i Morville. Nära Le Rœulx. Nära Charleroi. Nära där min förfader kommer ifrån.

Intervjuare 1[00:41:22]: Jaha.

Talare 1[00:41:23]: Och lagade en kyrka och anlade en fotbollsplan.

Intervjuare 1[00:41:27]: I vilket sammanhang då?

Talare 1[00:41:29]: Ja, i Internationella arbetslag.

Intervjuare 1[00:41:31]: Ja, jag trodde det hade något med Sovjet att göra.

Talare 1[00:41:34]: Vadå, med...?

Intervjuare 1[00:41:35]: De här ungdomsarbets... Att det hade något med Sovjet att göra.

Talare 1[00:41:41]: Nej.

Intervjuare 1[00:41:42]: Vad heter det, då? Var det internationella fredslägren, eller...

Talare 1[00:41:45]: Nej, jag vet inte. För det här, till exempel, Internationella arbetslag... i Berlin var det kväkarna.

Intervjuare 1[00:41:50]: Jaha.

Talare 1[00:41:52]: Så det var kväk... Det var olika i organisationer i det här. Så, i Berlin, var det... Det var kväkarna, det här. Så det var ingenting sånt. Hur det var organiserat det vet jag inte, men det var olika, va.

Intervjuare 1[00:42:06]: Så man utförde olika former av ideellt arbete, kan man säga då.

Talare 1[00:42:09]: Ja, ideellt var det, då.

Intervjuare 1[00:42:11]: Ja, intressant. Och det var ju ett sätt att komma ut i världen, också.

Talare 1[00:42:14]: Ja, det var det man ville ju. Vi hade ju varit instängda med... med kuponger på allting och mörklägningspapper och... Hela baletten, va?

Intervjuare 1[00:42:25]: Ja, jag har hört talas om det här.

Talare 1[00:42:27]: Och skolan och det var ju gammaldags. Jag gick gymnasiet... Vi hade en ordningslärarinna, om någon stojade så var det 'Flickor, flickor, det går inte an!' En annan värld, va?

Intervjuare 1[00:42:42]: Det var en annan värld ja, herregud! Men sen fortsatte det internationella, då, som sagt. Du jobbade med resebyrå, och...

Talare 1[00:42:49]: Ja, just det. Så jobbade jag på en resebyrå sedan.

Intervjuare 1[00:42:50]: Ja.

Talare 1[00:42:51]: Men sedan så har jag jobbat... jobbade jag med en ung... Kom och res, hette den. Det var väl Vänsterpartiet som hade den, tror jag. Det var väl deras ungdomsförbund. Och då var jag reseledare för dem. Och då åkte jag Transsibiriska järnvägen med folk. Till Khabarovsk och tillbaka.

Intervjuare 1[00:43:19]: Jaha.

Talare 1[00:43:21]: Och det var väldigt kul. Då stannade vi på olika ställen, vet du. ... I Novosibirsk och Irkutsk... Jag har plaskat i Baikalsjön. Och sedan gjorde jag resor, till... det hade haft någon tävling och de hade vunnit något... Så jag fick resa med folk till Ukraina.

Intervjuare 1[00:43:43]: Jaha.

Talare 1[00:43:46]: Där nere i Odessa. Och det var väldigt intressant. Och roligt.

Intervjuare 1[00:43:50]: Och då var du reseledare, då?

Talare 1[00:43:51]: Ja, och sedan så reste jag... Reste jag till Moskva och Leningrad med ungdomsgrupper, och så.

Intervjuare 1[00:44:02]: Ja. Men det här var innan du... Innan du kom till Göteborg, då?

Talare 1[00:44:07]: Nej.

Intervjuare 1[00:44:09]: Nej?

Talare 1[00:44:10]: Man har ju semester, för sjutton.

Intervjuare 1[00:44:11]: Ja, men familj och barn...

Talare 1[00:44:12]: De hade ju en far också.

Intervjuare 1[00:44:16]: Jaha. Så du lämnade barnen hos sin far och åkte själv?

Talare 1[00:44:20]: Ja, han lämnade ju mig och gjorde sitt, så det är ju...

Intervjuare 1[00:44:21]: Ja, men, jo jo, det är...

Talare 1[00:44:23]: Det var inga problem. Dom var ju äldre då...

Intervjuare 1[00:44:29]: Men du har alltid varit ganska självständig då, gjort sådana saker på egen hand... Gjort saker liksom på eget...

Talare 1[00:44:34]: Ja, just det. För jag är väldigt...

Intervjuare 1[00:44:35]: För det är ju väldigt lätt att bli uppslukad av familj och relation och...

Talare 1[00:44:39]: Nej, nej, och de var ganska stora. Nu är det ju så att killarna... De är så himla bra... de är ju duktiga. De lagade sin egen mat för att de ville inte vänta tills jag kom från jobbet, och så där, vet du. Och så sade de till mej... Morsan, sade de, visa oss hur vi ska göra när man ska tvätta, så kan vi göra det. Och då tvättade de mitt också, va. Och så där. Och sedan då jag kom hem så satt ett gäng ungdomar i köket. Då hade killarna bakat och så satt de och drack te och jag gick in till mig och så kom en liten tjej så här, 'Vill du ha lite te?' 'Ja, tack.' Och så sa han, du mamma, när du flyttar hemifrån, då ska vi bygga om här, ser du.

Intervjuare 1[00:45:21]: Men det där är ju sådant som är väldigt värdefullt att få med sig, hemifrån, sådan där kunskap.

Talare 1[00:45:22]: Ja, just det. Det visste jag för att... Det var så... När jag växte upp, det var ju så strikt, allting, och så där. Och man kom, man skulle vara fin, väluppfostrad flicka. Och jag var yngst, jag hade två bröder och sedan en syster. Henne lyckades de ju göra fin flicka av, då, men det gick inte med mig.

Intervjuare 1[00:45:50]: Det gick inte med dig.

Talare 1[00:45:51]: Nej, för de hade inte tid. Därför att det... Jag gick i brorsans kläder och så...

Intervjuare 1[00:45:59]: Jaha.

Talare 1[00:46:01]: Så var jag med och spelade bandy med honom för jag hade mössa, då såg de inte att jag var tjej.

Intervjuare 1[00:46:07]: Ja, det låter ju som ett annat... det är ett annat århundrade...

Talare 1[00:46:09]: Ja, vi var så nära varandra, ett och ett halvt år, så att... vi var så goda vänner och han tog hand om mig. Och förra året så dog han i cancer och jag var hos honom, fjortonde maj till tredje september, då han dog. Ja, det var fint, vi var så nära varandra. Men, ja...

Intervjuare 1[00:46:33]: Ja.

Talare 1[00:46:33]: Jag vet inte varför jag är sådan här.

Intervjuare 1[00:46:36]: Varför du är sådan...

Talare 1[00:46:38]: Jag är sådan här.

Intervjuare 1[00:46:41]: Födelse eller ohejdad vana, brukar man väl säga.

Talare 1[00:46:42]: Nej, men det... Det är som en väninna, en god vän sade till mig: 'Du behandlar alla människor lika.' Hurdå? Jag har aldrig förstått det, hur gör man då?

Intervjuare 1[00:46:56]: Ja. Men det är väl en självklarhet.

Talare 1[00:46:57]: Det är väl ganska självklart, jo.

Intervjuare 1[00:46:58]: Ja. Men hur ser du på det här med Göteborg då, som... Du har ju i och för sig inte jättemycket att jämföra med, du har ju bott här större delen av ditt liv, så att... Men jag tänker på... Jag kommer ju från Skövde, och Göteborg var ju liksom storstaden, och det handlade om att ta sig där ifrån, va. Men Göteborg har ju alltid haft... Jag har ju också ett förflutet inom vänsterrörelsen. Och Göteborg var ju alltid liksom vänsterradikalt, mer än vad Stockholm var.

Talare 1[00:47:21]: Ja, just det.

Intervjuare 1[00:47:22]: Och det var lite en annan... liksom stämning här. Hur ser du på det?

Talare 1[00:47:28]: Jo... Det var ju roligt.

Intervjuare 1[00:47:29]: Ja.

Talare 1[00:47:30]: För att... När jag... Jag har varit mycket i Paris, va. Och jag har blivit bekant med folk när jag jobbade i Jugoslavien. Från Paris speciellt en kille som hade varit i motståndsrörelsen, en journalist. Och han var trotskist. Och hans tjej... och jag var tillsammans med... så jag blev... jag blev väldigt intresserad av det. Så, att... jag var ju inte trotskist... men jag tyckte det var en bra... för jag trodde inte på det här att man kunde göra kommunismen i ett land, jag trodde att det måste ske överallt. Nå, han hade en del galna idéer. Men sedan när jag hade hållit på med Grupp 8 ett tag så tänkte jag, om man ska påverka något, då kanske man ska gå in i ett parti.

Intervjuare 1[00:48:20]: Jaha.

Talare 1[00:48:22]: Och då gick jag in i VPK.

Intervjuare 1[00:48:23]: Okej.

Talare 1[00:48:25]: Och där kom jag med i kvinnoutskottet. Och så satte jag med i kvinnoutskottet i Stockholm.

Intervjuare 1[00:48:32]: Men var du partipolitiskt engagerad då, också, eller, du...

Talare 1[00:48:36]: Inte... inte så mycket. Jag är inte... Det är klart att det... Vad ska jag säga... Jag vet knappt... Men... Jag tycker det ska vara ordning och reda och rättvisa och ingen ska

förtrycka någon, och därmed basta.

Intervjuare 1[00:48:55]: Någon jävla ordning ska det vara i ett kommunistiskt parti, sa han...

Talare 1[00:48:58]: Ja, det tycker jag, och så. Och då tycker jag Vänsterpartiet passade mig bra. För att... Jag vet, när vi höll på med Grupp 8 och var ute och informerade om oss på biblioteken, då var alltid r:arna där och...

Intervjuare 1[00:49:11]: Ja, just det.

Talare 1[00:49:13]: ... och häcklade oss. Och nu är de feminister de också.

Intervjuare 1[00:49:18]: Ja, men det var lite vad jag menade med det här, att... Alltså, inom kvinnorörelsen fungerade ni tillsammans i olika inriktningar för inom vänsterrörelsen blev det ju så att... det splittrades ju, och så blev det mindre och mindre och mindre. Och motsättningar och man bråkade om än det ena och än det andra. Att man, liksom... Många utav de här vänstergrupperna, bokstavsgrupperna... de försvann ju, då. Det finns ju inte många kvar.

Talare 1[00:49:40]: Just det. Men det är ju så det är, va. Det är ju den där dialektiken, att de inte fattar att man kan komma över... det med konsensus, det är svårt det, vet du.

Intervjuare 1[00:49:49]: Det är svårt. Oj, oj, oj, alltså.

Talare 1[00:49:50]: Och så måste man utvecklas och tänka och då blir det svårt. Till och med Einstein hade ju problem.

Intervjuare 1[00:49:57]: Ja, jodå, han fick ju inte ihop det.

Talare 1[00:49:59]: Nej, jo, han fick ihop det jättebra men han... Jo då. Det tycker jag nog.

Intervjuare 1[00:50:05]: Han ville ju då ihop sin allmänna och sin särskilda relativitetsteori och det fick han ju aldrig, han fick inte riktigt ihop det.

Talare 1[00:50:14]: Men det var ju det här med den kosmiska konstanten.

Intervjuare 1[00:50:17]: Ja, precis.

Talare 1[00:50:20]: Det här med Higgspartiklar och det där. Det visar ju i alla fall... det är ganska rätt.

Intervjuare 1[00:50:22]: Ja, det är ju... Jo då, jo då. Jag tänker ibland, tänk om ljushastigheten inte är konstant! Alltså, hela vårt universum skulle rasa samman. Allting bygger ju på det. Jaa, du. Vi har pratat om både det ena och det andra. Jag vet inte om det är någonting som... någonting som du tycker att vi har, har glömt... Vad är en äkta göteborgare, tycker du?

Talare 1[00:50:52]: Jag vet inte. När jag kom hit till Göteborg först, så blev jag så positivt...

jag var ju van med Stockholm, folk är väldigt avståndstagande mot varandra, och det kommer så mycket in, nytt folk, men det är ju samma här. Nej, men då var det nog... Dom pratade med en, och i bussen pratade dom, det tyckte jag var en glad och överraskning. Så att... Jag tycka folk var vänliga här. Och så på Energiverken var det påfallande mycket göteborgare.

Intervjuare 1[00:51:19]: Okej, okej.

Talare 1[00:51:21]: Ja, för det var dels... var det ju, de kollektivanställda killarna då, och så var det mycket med... väldigt mycket kontorister och så här. Och de var göteborgare i allmänhet.

Intervjuare 1[00:51:34]: Känner du dig som göteborgare?

Talare 1[00:51:42]: Om jag känner mig som göteborgare... Jag ska tala om för dig att... Har du hört talas om Garry Davis?

Intervjuare 1[00:51:47]: Nej.

Talare 1[00:51:49]: Det var efter kriget. Han upp... Han skapade världsmedborgare. Så vi blir världsmedborgare. Och somliga rev sönder sina pass, men det gjorde inte jag. Det tyckte jag var... dumt.

Intervjuare 1[00:52:02]: Vål radikalt, ja.

Talare 1[00:52:03]: Det är min svåger som brukar kalla mig för världsmedborgare. Så att... Det är klart jag är göteborgare, men jag ser nog det hela globalt, också.

Intervjuare 1[00:52:16]: Varför ska man bo i Göteborg?

Talare 1[00:52:18]: Det är volontärt. Nej, men för det första så är det ingen tunnelbana, va? Tack och lov.

Intervjuare 1[00:52:27]: Jag tror det spelar roll.

Talare 1[00:52:28]: Därför... Det är nämligen så här, jag har en tvilling också. Vi åker buss, vi åker spårvagn, vi ser ut, vi ser folk passera, vi går av och på, vi pratar med varandra, och 'ursäkt mig', 'för all del', 'spelar ingen roll'... och så där. Och alltid är det någon snubbe som är och pratar och det... Och det får de göra, men inga tunnelbanor.

Intervjuare 1[00:52:50]: Ja, jag har tänkt de tankarna också. I Stockholm går man ner i ett svart hål och så, tjopp, så kommer man upp i ett annat svart hål.

Talare 1[00:52:59]: Ja. Jag har en väninna som bor i Akalla. Man kommer till Stockholm. Så åker man så långt ner i källaren man någonsin kan komma, va. Man tror att man är i helvetet, nästan. Och så åker man... långt, långt, långt i en tunnel, långt, långt, långt för att komma till Akalla. Efter 45 minuter. Det är hemskt. Va?

Intervjuare 1[00:53:15]: Ja, jag håller med, jag håller med. Jag tror att det gör någonting också med tempot, att det blir liksom... Hetsigare och snabbare och...

Talare 1[00:53:23]: Ja, jag hade ju aldrig varit där, och första gången, och då skulle jag försöka fråga någon vart jag kan gå. Ingen svarade.

Intervjuare 1[00:53:30]: Nej, just det.

Talare 1[00:53:31]: De bara... 'Ursäkta'... Och så har de det här också... Men göteborgare... Jag tyckte... Slottsskogen är väl underbart. När jag kom hit till Slottsskogen först, då, till Göteborg, först då '59, då var jag ute och promenerade med en... Ted. Ted Ström. Han som skrev...

Intervjuare 1[00:53:58]: Ja, ja, ja, ja.

Talare 1[00:54:01]: Och då var vi ute, och det fanns det knappt nån människa i Slottsskogen, det var så öde, vet du. Och... vad heter han... Åh, vad heter han... Barbro Janssons man... Tor heter han... Och den här arkitekten som fanns, här då... De hade planer att de skulle bygga där, delar av Slottsskogen för folk tog ju ändå sina bilar och åkte från stan. Med det blev gudskelov inget av.

Intervjuare 1[00:54:29]: Nej, det blev... De var tal att det skulle gjorts motorväg i... i Vitsippsdalen.

Talare 1[00:54:34]: Ja, just det. Och det skulle bli väg igenom... ja.

Intervjuare 1[00:54:38]: Har du några andra favoritplatser i Göteborg än Slottsskogen?

Talare 1[00:54:43]: Botaniska.

Intervjuare 1[00:54:46]: Ja. Det är ju typ staden.

Talare 1[00:54:48]: Jag har ju varit där med mina pojkar, och... De hade en klasskamrat som hette Tobbe fast pappan var intendenten på... i Botaniska. Nej, men det är... Jag brukar gå dit. Jag hade en väninna som heter Anna Moffet-Spaak som tyvärr gått bort. Och hon... Vi hade underbart tillsammans. Vi brukade gå, varje vår så sade hon när vi gick där, 'Ja, nu ska vi gå och se hur de har skött våran park.' Det är ju vårt, va?

Intervjuare 1[00:55:21]: Underbart. Ja, men det är det ju. Det är våran, det är vi som betalar den.

Talare 1[00:55:26]: Ja visst, ja. Ja, men alltså, det är underbart. Men så tycker jag om öarna också. Jag älskar att åka ut till Vrångö, och så.

Intervjuare 1[00:55:34]: Ja, skärgården är fin.

Talare 1[00:55:35]: Jag ska åka ut med... är det din svärmor? Eivor? Det är så roligt med henne därför att min syster hette Eivor också, och hon bodde på Paradisgatan...

Intervjuare 1[00:55:46]: Jaha. Bodde din syster här?

Talare 1[00:55:48]: Ja, på Paradisgatan.

Intervjuare 1[00:55:49]: Hur hamnade hon i Göteborg då?

Talare 1[00:55:51]: Jo, därför att... Hennes man dog tidigt, och hon flyttade till Örebro där min mamma fanns. Hon tog hand om henne tills hon dog. Och sedan skulle hon... Hon har en dotter i Kungsbacka, och de andra barnen i Stockholm och Västerås, då ville hon flytta hit. Fick vi nys på den lägenheten.

Intervjuare 1[00:56:09]: Men varför flyttade hon till Göteborg?

Talare 1[00:56:10]: Jag bodde här.

Intervjuare 1[00:56:11]: För att du bodde här. Jaha.

Talare 1[00:56:12]: Och hennes dotter i...

Intervjuare 1[00:56:13]: Men hon hade ju barn i Stockholm också.

Talare 1[00:56:15]: Ja, men... Stockholm... Vem vill nu bo i Stockholm... Nej, men... Jag tror... Hon hade väldigt god kontakt med Inga och Mats, sin dotter och hennes man. De är så himla trevliga och hjälpsamma och rara. Så att... vi hittade den här lägenheten till henne.

Intervjuare 1[00:56:34]: Jag tyckte det var en bra avslutning, det är väl ingen som vill bo i Stockholm. Jag tycker att vi har fått med det mesta här. Är det någonting som... som du vill tillägga?

Talare 2 [00:56:47]: Kommer jag inte ihåg... Jo, Bo ihop, har jag pratat om det?

Intervjuare 1[00:56:49]: Nja. Du har varit gift och skild.

Talare 2 [00:56:53]: Nej, det är... Paraplyorganisationen Bo ihop.

Intervjuare 1[00:56:55]: Jaså. Jag trodde det handlade om dig.

Talare 2 [00:56:59]: Ja, det började väl för.... Det var en byggkurs, eller något sådant där.

Intervjuare 1[00:57:03]: Jaha.

Talare 2 [00:57:05]: Hur man bygger hus, vad det kostar och allt möjligt sådant där... för 20 år sedan, ungefär. Och sedan tog vi det vidare, Anna Moffet och Barbro Jansson och Lisbet, och... Tog upp det igen lite grann, och så... vi gick och prata med kommun... Så där att vi ville

ha ett äldreboende för 55+. Ett gemensamboende och ett eget hus och allting. Så, Birgitta Rang var ju med också, hon var en verklig... drivande och duktig... Hon var ju ordförande i många år i det här. Så att, det finns ju ett sådant hus i Majbacken, i... i Majorna här borta. Och så finns det Kornet i Mölndal. Och så är det ett som blir färdigt nu, vid Axel Dahlströms torg, ungefär. Och så är det ett på gång, ute i Kålltorp.

Intervjuare 1[00:58:02]: Jaha. Jag känner faktiskt en som bor där i... i Majorna.

Talare 2 [00:58:09]: I den organisationen var jag revisor ända till förra året.

Intervjuare 1[00:58:16]: Så du var engagerad även där? Men här tänkte du bo kvar så länge det går?

Talare 2 [00:58:18]: Nja, jag får se med det. Man vet ju ingenting.

Intervjuare 1[00:58:22]: Nej.

Talare 2 [00:58:23]: När man är 92, då satsar man inte på framtiden. Då har man framtiden bakom sig. Nej, nej... Ja. Jag vill ju gärna se... Jag har ju lovat att jag ska vara med när mitt... näst yngsta barnbarn tar studenten.

Intervjuare 1[00:58:41]: Och när är det?

Talare 2 [00:58:42]: Hon är tolv år.

Intervjuare 1 [00:58:43]: Vad sade du?

Talare 2 [00:58:44]: Då är jag hundra.

Intervjuare 1[00:58:45]: Då är du hundra. Ja, men då så. Då får vi se vad det blir av detta. Om det nu blir en bok eller utställning.

Talare 2 [00:58:52]: En sak som jag tycker illa om... när man använder oss som har lyckats bli gamla och har bra gener och som kan... gör saker och ting... Att man tar det som intäkt för att alla andra som inte orkar... inte, så... ändå ska vara hemma och göra saker. För vi är bara några få.

Intervjuare 1[00:59:13]: Ja. Människor är väldigt olika och det måste man respektera.

Talare 2 [00:59:16]: Ja, just det. Och min mamma blev 90 och... och jag undrar om jag inte.. du vet, dom här smederna om dom inte har bra gener så överlever dom inte, va? Så att det... Du får inte säga att jag är duktig för att jag är gammal, för det är inte min förtjänst.

Intervjuare 1[00:59:33]: Delvis.

Talare 2 [00:59:34]: Va?

Intervjuare 1[00:59:34]: Delvis. Men vi ger oss då. Tack ska du ha.

Talare 2 [00:59:40]: Okej. Tack, hoppas du inte har haft för långtråkigt.

Intervjuare 1[00:59:41]: Nej, absolut inte.

[bandningen slutar]